

р Ш16(2-810)
к К17

КАЛЯНИК

СТРУМ

МОЛОДИЙ БІЛЬШОВИК

КОРОТКИЙ ПАСПОРТ КНИГИ

+

Шифр Р Шб(2-4); К 17 Інв. № 2625798Автор Кам'яницький С.Назва Струни і Поєзії.Місце, рік видання Х., Одеса, 1931.Кіль-ть стор. 20, [3] с.

-||- окр. листів _____

-||- ілюстрацій _____

-||- карт _____

-||- схем _____

Том _____ частина _____ вип. _____

Конвюлот: _____

Примітка:

13 09, 2002,
Мам. -

ІВАН КАЛЯННИК

СТРУМ

ПОЕЗІЇ

Державна ордена Трудового
Червоного Прапора
Республіканська бібліотека
УРСР імені КПРС

-3-

МОЛОДИЙ БІЛЬШОВИК

ХАРКІВ

1931

ОДЕСА

Бібліографічний опис цього видання вміщено
в „Літопису Українського Друку“, „Картинному
репертуарі“ та інших покажчиках Української
Книжкової Палати

Замовл. № 2186,

Одміськліт № 2271-2895.

Тираж 3000 прим.

$\frac{3}{4}$ арк. (ОСТ 364 Б6)

ЕНТУЗІЯСТИ

Продимлені дні переможно гримлять,
шлях наш важкий і простий,
під нами гуде весняна земля,
над нами ростуть мости.
Ми ферми клепаємо день-у-день —
лунами гомін йде.
Лунами гомін йде крізь степи,
як чорні поїзди,
ріже повітря, в травах рипить,
вкраплюється в скрегіт і дим.
Там вгрузає в дно котлован,
який закінчують в строк.
Проток—бетонна голова
тягнеться в гору. Дніпро
стискають вперто з двох боків
руки робітників.
Рветься з-під рук робітників
вільної праці спів.
Спів пролітає крізь степи,
як поїзди в нощах,
говорить по селах, одягнених в пил,
про лямпочку Ільїча,
говорять по селах про Дніпросталь,

яка в поту вироста.
І от долітає до нас
дніпровська широка луна.
І ми клепаємо день-у-день,
під нами весняна земля,
над нами від вітру повітря гуде,
продимлені дні гримлять.
Під нашими фермами повз осель
Дніпро пароплави несе.

eLib.nplu.org

РОБОТА

День починається так:
трамвай,
цех
плита.
Гудка нервовий рев,
і от
робота бере —
м'язи,
думки
і рух
напружених кров'ю рук,
серця чіткий стук—
все
кладає на плиту.
Крейдюю вкрита деталь,
ресмус відточений жде,
і вичищена плита
новий
зустрічає
день!
Залізну розмічую річ,
і кожним рухом пліч,
і кожним рухом рук

темп
батьорий
беру!
Праця моя,
проста —
риси навів
і край,
а далі
буде верстат—
стружок сребляна гра.
З поверху другого я
бачу:—
крізь дим і шум
країн
встає—
моя,
пісня
встає—
моя,
як з фонтану
невпинний струм.
Чую: —
шумлять дроти.
Дим пливе золотий,
рейки на обрій лягли
і у зеленій млі
на полі цвітуть жита.
Роботи чекає верстат.
І майстер до мене:
Що ж!

довго
деталь
не дайош!
Зараз...

Керню річ,
і кожним рухом пліч,
і кожним рухом рук
темп
батьорий
БЕРУ.
„Зульцер“
стоїть внизу,
до нього
частини везуть
з верстатів
гранти важкі.
Грант —
величезний кінь,
залізний та молодий
по рейках —
туди і сюди.
„Зульцер“
зовсім готовий,
скоро
нафтова
кров
почне
розрахований хід.
— Гех!
загудуть

цехи,
завод
до глибин
здрига
ходою
ударних
бригад!

elib.nplu.org

ПРОСТОЙ

З відкритим і радісним лицем
ми зустрічаємо знайомий цех.
Де шепіт пасів
під самий дах,
і стружок тече
голуба вода.
Де кожен рух
у майбутнє
зроста,
приклад:
стоїть токарний верстат,
нервово грузне металь різець,
і рветься пісня
з крицевих глибин —
патос
неповторимої
доби.
Одразу, —
струму нема —
кінець.
Цех вмирає
на п'ять
хвилин,

країна чекає,
країна жде,
настирливий крик:
 Машин!
 Машин!
рве на шматки
будівничий день.
Плян вже не може
піти
за сто —
п'ять хвилин
величезний простой.
Простой —
це значить крок
 назад,
від потом
здобутих
перемог;
простой —
за кордоном
низка змов —
проти
країни Рад.
Сполох лежить
на лицах людей,
вони забули:
 Чі ніч!
 Чі день!
Вони налагоджують,
проводи,

щоб знову йшла
голуба вода.
Ловлять накази
на бігу,
країна чекає,
країна жде,
і рвуть на шматки
цеховий
день
слова, що, мов кулі,
зриваються з губ.
І от,
здіймаючи
трансмисій шум,
біжить
по дротах
електричний струм.
Шепіт пасів
під самий дах,
стружок тече
голуба вода.
І як матер'ял для великих поем
у кожному русі —
темп.

ТЕМП

Я чую крові
дзвін важкий,
різець
схопили
дві руки —
аж на долонях
риси
жил
намічено.
І от біжить,
прискорюючи рух,
по цеху,
металевий
гук.
І я схиляюся
униз,
а низом
дзвонить
синій
бризк,
скажено
крутиться
деталь.

Я пальцями
беру
металь,
і відчують
нерви рук
веселу
металеву гру.
Я чую крові
хід
тугий,
різець
накреслює круги
і на золочених
витках
моя здригається
рука,
напружене
своє
лице
до мене,
повертає
цех.
Зробити
треба
цю деталь,
сьогодні,
це одна
мета,
довести мушу я
усім,—

за дві години,
а не

сім,
ми зробимо,
ми зробим

те —

коли у русі
тільки,
темп.

Крізь цех
я бачу:
далечінь,
швидкий
по рейках
поїзд мчить,
під ним

вгинаються

мости,
і дим
зривається
густий,
і кострубатий гук
іде
музикою
блакитний день.
Для нього я
пустив
верстат,
і мрія
в дійсність

пророста,
останні стружки
вниз
летять —
підойму виточив.

І я
завдання
виконав
на сто...
Робота —

стоп.

Підходить майстер:

„Це ось да-а!“

аж в руднях —
загула руда,
і відгукнувся
Дніпрельстан,
проміння
впало
на верстат.

В руках
блищить
нова деталь —

мета.

Г Р А Н Т

I

Тільки скрегіт
і вигук:
— Стій!
Та вже полетіли на
землю
з-під даху
тривожна тінь
і кострубата луна.
У майстра на мить
затремтіла рука,
потом заяснився
лоб:
— Добре,
що жадного робітника
в той час
під ним
не було...
На дворі гудок
прокричав
— Шабаш!
До умивальні постать
майстра

і різко:
— Хлопці -- ша!
Обличчя на дев'яносто.
...Тепер лише є
одна мета —
скінчити ремонт
до світані.
П'ятеро
читко промовили:

так,

Покинувши умивання.
За вікнами день
морозний згасав,
сонце за обрій
спати.
Променів довгих
крива коса
виблискувала на верстатах.

II

Перемогою треба
зустріти день,
інакше не буде —
бо
у м'язах кров
молода гуде
наче у шторм
прибой.

2. Струм

Державна ордена Трудового
Червоного Прапора
Республіканська бібліотека
УРСР імені КПРС

У м'язах кров
почала
розгон —
під загрозою стоїть
плян.
Б'ється під дахом
рвучкий
вогонь
від електричних ламп.
Вогонь під дахом,
як день, горить,
як сонця
на криці гра,
і видно знизу —
угорі
нерухомий
великий
грант.
Троси дрижать.
Тривожний гук
нагадує
про прорив.
І цілу ніч
у напрузі рух
електриків і слюсарів.

III

За вікнами
знов починається день
проміннями з-за ґрат.

Понад головами
веселих людей
гримить переможний
грант.

elib.nplu.org

НАРОДЖЕННЯ ЕНТУЗІЯЗМУ

В цеху
закінчували
збирання машини,
м'язи стомились—
біс їх візьми,
покрутиш сталеві
блискучі частини,
як відпрацюєш
одразу
5 змін.

Перерва.
Пообідали.
Розмов немає.
На що вже слюсар Грицько,
промовистий,
сидить,
(ані слова),
перегортає
газету
„Комуніст“.
Раптом —
наче розбився
дзвін,

наче над вухом
вистрелив
наган:
— Іван Башта
за 8 годин
— засіяв
81 га.

тихо, —
немов у воду
бовк.
А кожен з нас
по газеті оком.
Нову машину
раніш
строку
ми здали
на 1 добу.

З М І С Т

	Стор-
Ентузіясти	3
Робота	5
Простой	9
Темп	12
Кран	16
Народження ентузіазму	20

elib.nplu.org

A 531041

elibrary.nplu.org

